

ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์ ของเยาวชนชายอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

Knowledge, Understanding, Attitude and HIV/AIDS Risk Behavior Among Male Youth in Hat Yai, Songkhla Province.

มาลี สบายยิ่ง* สค.ม.

* อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Abstract

The objective of this study was to examine the knowledge, understanding, attitudes, and HIV/AIDS risk behavior among male youth. Data was collected from 100 male youth between the ages of 15-24 in the Hat Yai Municipality of Songkhla Province. Fifty percent of the youth were in school and fifty percent out - of - school.

The results of the study found that the male youth have relatively good knowledge about the transmission of HIV but still have an incorrect understanding about the symptoms of HIV/AIDS and care and treatment of persons with HIV/AIDS. Most of the youth feel that they are at low risk of AIDS, are not afraid of being infected with HIV. Attitudes towards person with HIV/AIDS, On one level there was acceptance of persons with HIV/AIDS. It was found that more than fifty percent of the male youth are sexually active and do not use condoms. These youth are also more likely to have casual sexual encounters than visit female sex workers. It is also likely that they will have unprotected sex because they are certain that their female partner is not infected.

After they have attained knowledge of HIV/AIDS the male youth, for the most part, have changed their behavior by being more careful, using prevention more often, and using condoms more frequently when having sex. The recommendations from the results of the research are knowledge and understanding of HIV/AIDS, especially about the symptoms and care and treatment of HIV/AIDS, and information on prevention should be given to the youth in greater detail,

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์ของเยาวชนชาย โดยเก็บข้อมูลจากเยาวชนชาย อายุระหว่าง 15-24 ปี ในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 100 คน จำแนกเป็นเยาวชนชายในระบบโรงเรียนจำนวน 50 คน และเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนจำนวน 50 คน

ผลการศึกษาพบว่า เยาวชนชายมีความรู้เกี่ยวกับการติดต่อของโรคเอดส์ค่อนข้างดี แต่ยังมี ความเข้าใจไม่ถูกต้องเกี่ยวกับอาการของผู้ติดเชื้อเอดส์ และการรักษาโรคเอดส์ เยาวชนส่วนใหญ่คิดว่าตนเองมีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์น้อยมาก และไม่ค่อยกลัวต่อการติดต่อของโรคเอดส์ เกี่ยวกับทัศนคติต่อผู้ติดเชื้อเอดส์ ส่วนใหญ่รู้สึกเฉยๆ และยอมรับได้ในระดับหนึ่งสำหรับพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์ พบว่า เยาวชนชายมากกว่าครึ่งหนึ่งเคยมีประสบการณ์ทางเพศ โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย และเยาวชนชายมักมีเพศสัมพันธ์กับหญิงทั่วไปมากกว่าหญิงบริการ การมีเพศสัมพันธ์มักไม่มีการป้องกันเพราะมั่นใจในตัวผู้หญิงว่าไม่ติดเชื้อเอดส์

หลังจากได้รับความรู้เรื่องโรคเอดส์แล้ว เยาวชนชายส่วนใหญ่ได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยเพิ่มความระมัดระวังในการป้องกันตนเอง และใช้ถุงยางอนามัย เมื่อมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น ผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ควรให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการติดต่อของโรคเอดส์ แก่เยาวชนโดยละเอียด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับอาการและการรักษา รวมทั้งการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันมิให้ติดเชื้อเอดส์อีกด้วย

บทนำ

ปัจจุบันการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ในประเทศไทยเป็นไปอย่างรวดเร็ว จากการคาดประมาณของกระทรวงสาธารณสุข พบว่า ขณะนี้มีจำนวนผู้ติดเชื้อ HIV/AIDS ระหว่าง 500,000 - 600,000 คน และคาดว่าจะมีจำนวนถึง 1 ล้านคนในปี พ.ศ.2543 (สุวณี สุรเสียง-สังข์ และคณะ 2540 : 274) และจากรายงานของกองระบาดวิทยา กระทรวงสาธารณสุข ถึงเดือนพฤษภาคม 2542 พบว่า ขณะนี้มีผู้ป่วยเอดส์ทั้งสิ้นจำนวน 114,837 รายเป็นชาย 91,095 ราย คิดเป็นร้อยละ 79.33 และเกือบครึ่งหนึ่งของผู้ป่วยเอดส์เป็นผู้ที่มีอายุระหว่าง 15-29 ปี ซึ่งประชากรในวัยนี้นับวันจะมีจำนวนมากขึ้น และคาดว่าจะมีถึงร้อยละ 18.6 ของประชากรทั้งหมดในปี พ.ศ.2543 (Human Resource Planning Division, National Economic and Social Development Board 1985 : 20-22) เนื่องจากเยาวชนเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีค่า การให้ความสำคัญแก่เยาวชนจึงถือเป็นสิ่งจำเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแก้ไขและป้องกันปัญหาต่างๆ นับตั้งแต่ปัญหาด้านการศึกษา ซึ่งพบว่า เยาวชนทั่วประเทศร้อยละ 80 ไม่ได้อยู่ในระบบโรงเรียน และมีการศึกษาไม่เกินชั้นประถม

ศึกษาตอนต้น (พูนสุข วัชรวิไล 2528 : 7-8) ปัญหาในด้านเพศสัมพันธ์ พบว่า เยาวชนไทยจำนวนไม่น้อยมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน เช่น ในกลุ่มเยาวชนนักเรียนอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น จำนวน 4,068 ราย พบว่า มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานร้อยละ 48.8 ของกลุ่มตัวอย่าง (ชวนชม สกนธวัฒน์ 2529 : 61) ในขณะเดียวกัน พบว่า เยาวชนมีความต้องการบริการทางด้านสาธารณสุขและสุขภาพทางเพศมากขึ้น (ปราโมทย์ ประสาทกุล และคณะ, 2530 : 283-289) และเนื่องจากเยาวชนเป็นวัยที่เพิ่งพ้นจากสภาพความเป็นผู้เยาว์และเริ่มเข้าสู่ภาวะการเป็นผู้ใหญ่ (maturity) จึงทำให้เยาวชนประสบปัญหาบางประการ เช่น สถานภาพและบทบาทที่คลุมเครือซึ่งทำให้เกิดความไม่แน่นอนและสับสน ยากต่อการโอนเอียงไปในทางใดทางหนึ่ง ประกอบกับได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมต่างชาติ และเริ่มเปิดกว้างในเรื่องเพศในสังคมไทย จึงก่อให้เกิดปัญหาทางด้านเพศสัมพันธ์ในเยาวชนขึ้น (สันตติ เสริมศรี และสิบลักษณ์ ไชยพรรค 2530 : 303) นอกจากนี้ ยังมีข้อมูลที่แสดงว่า เยาวชนไทยจำนวนไม่น้อย มีปัญหาการใช้ยาเสพติดโดยวิธีฉีด โดยเฉพาะเยาวชนในภาคใต้ ใช้วิธีเสพยาในลักษณะนี้ถึงร้อยละ 46 ของเยาวชนที่ติด

ยาเสพติด (กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข และสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2531 : 2)

นอกเหนือจากปัญหาต่างๆ ที่กล่าวมาแล้ว ปัญหาที่น่าวิตกและมีผลกระทบต่อเยาวชนโดยตรงในขณะนี้ก็คือ ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ ซึ่งสามารถติดต่อได้โดยใช้เข็มฉีดยาเสพติดร่วมกัน และการมีเพศสัมพันธ์ ดังนั้นพฤติกรรมและประสบการณ์ของเยาวชนไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเพศสัมพันธ์ การเสพยาเสพติด หรือแม้แต่การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจล้วนแต่ส่งผลให้เยาวชนเป็นกลุ่มประชากรที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์มากที่สุด ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญในการศึกษาเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์ของเยาวชน โดยเฉพาะเยาวชนในเขตพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทย ซึ่งมีผู้ป่วยเอดส์และผู้ติดเชื้อ HIV อยู่แทบทุกจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีผู้ป่วยเอดส์มากที่สุดในภาคใต้ จากรายงานสรุปสถานการณ์โรคเอดส์ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสงขลา (กันยายน 2540) พบว่า มีจำนวนผู้ป่วยเอดส์ รวม 1,082 ราย เป็นชาย 889 ราย หญิง 193 ราย คิดเป็นสัดส่วนชาย : หญิง = 4.6 : 1 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-34 ปี มีปัจจัยเสี่ยงจากเพศสัมพันธ์มากที่สุด (ร้อยละ 73.9) และเนื่องจากกลุ่มผู้ป่วยเป็นกลุ่มที่มีอายุอยู่ในช่วงของเยาวชนรวมอยู่ด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์ของเยาวชนชายในจังหวัดสงขลา โดยเน้นศึกษาเยาวชนชายในอำเภอหาดใหญ่ ซึ่งเป็นอำเภอที่มีผู้ป่วยเอดส์มากที่สุดของจังหวัด (33.6%)

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิริทธิ์ สิทธิไตรย์ (2532) ได้ศึกษา ความรู้ เรื่องโรคเอดส์ของเยาวชนไทย 2531 พบว่า เยาวชนส่วนใหญ่ ยังมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการและการป้องกัน เพราะมีมากกว่าครึ่งที่ตอบว่า

ไม่ทราบ ตอบผิดบ้างถูกบ้าง หรือตอบผิดทั้งหมด มีเพียงด้านการติดต่อเท่านั้นที่ตอบได้ถูกต้องเกินครึ่ง ร้อยละ 30 เข้าใจผิดว่าโรคเอดส์สามารถรักษาให้หายขาดได้ บางส่วนคิดว่าถ้าไม่ร่วมเพศอย่าง “ผิดปกติ” ก็ไม่ติดโรคเอดส์ หรือเชื่อว่ายังเป็นพาหะได้ ทำให้คิดว่าการป้องกันเวลาร่วมเพศเป็นโรคที่ไม่จำเป็นเพราะอาจติดจากยุงกัดได้ตลอดเวลา

วรรณิกา เรืองสัจ (2532) ได้ศึกษาความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของเยาวชนไทยอายุ 15-24 ปี พบว่า เยาวชนชายมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ที่ถูกต้องมากกว่าเยาวชนหญิงและเยาวชนที่อยู่ในเขตเมืองมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ที่ถูกต้องมากกว่าเยาวชนที่อยู่ในเขตชนบท และเยาวชนที่ไม่ได้อยู่ในระบบโรงเรียน มีความรู้ความเข้าใจโรคเอดส์น้อยกว่าเยาวชนที่กำลังเรียนอยู่ในระบบโรงเรียน

นฤมล รัตนไพจิตร (2533) ได้ศึกษาความรู้เกี่ยวกับสุขภาพและแบบแผนพฤติกรรม ป้องกันสุขภาพของวัยรุ่น : ศึกษากรณีโรคเอดส์ พบว่า วัยรุ่นที่ไม่เคยมีพฤติกรรมทางเพศ (48.8%) ไม่เที่ยวหญิงบริการ เพราะกลัวติดเอดส์และกามโรค ไม่มีเงิน ส่วนวัยรุ่นที่เคยมีพฤติกรรมทางเพศ (51.2%) มีคู่สัมพันธ์เป็นหญิงบริการมากที่สุดซึ่งร้อยละ 39.6 ไม่ใช้ถุงยางอนามัย รองลงมาเป็นเพื่อนหญิงรักสนุกและคู่รัก เที่ยวหญิงบริการ 2-3 ครั้งต่อปี สถานที่เที่ยวเป็นช่องโศกเณรมากที่สุด วัยรุ่นหญิงนิยมให้มิเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมีแนวโน้มสูงขึ้น นอกจากนี้ วัยรุ่นที่รับรู้ตัวเอง มีโอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์มีน้อยมาก

ศุภจี วชิวิวัฒน์ (2533) ได้ศึกษาความรู้ ทักษะ ประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศ และโรคเอดส์ : การศึกษานักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานครพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้ และประสบการณ์เรื่องเพศในระดับปานกลาง มีความรู้เรื่องโรคเอดส์เป็นอย่างดี และมีทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ในระดับปานกลาง

ทวีศักดิ์ นพเกษร และคณะ (2534) ได้ศึกษาความชุกการติดเชื้อโรคเอดส์และพฤติกรรมทางเพศของ

ชายไทยอายุ 21 ปี ในภาคเหนือ พบว่า ทหารเกณฑ์เริ่มมีประสบการณ์ทางเพศตั้งแต่อายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 16 ปี (53.9%) โดยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับหญิงโสเภณี (73.4%) เกือบทั้งหมด (97%) เคยร่วมเพศกับโสเภณี และมีเพียง (40%) ที่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง 1 ใน 3 ของกลุ่มตัวอย่างเคยร่วมเพศกับนักเรียนหญิง 1 ใน 7 เคยมีประสบการณ์ร่วมเพศทางทวารหนักกับเพศชาย โดยเกือบครึ่งหนึ่งไม่เคยใช้ถุงยางอนามัยหรือเคยใช้เป็นบางครั้ง

อิงเกียรติ ไพศาลอัมพวัน และคณะ (2534) ได้ศึกษาความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ ในนักเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดสุโขทัย พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษามีความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับดี โดยนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลายมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนหญิงและมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์พบว่าการใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 52.2 และมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการสูงสุด ร้อยละ 50.7 และเคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 11.5

ชาณุณรงค์ เชื้อโกวิทรัชชัยและคณะ (2534) ได้ศึกษาระดับความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ในกลุ่มชาวประมงบางพื้นที่ของจังหวัดสงขลา พบว่า ชาวประมงไม่รู้ว่เมื่อติดเชื้อโรคเอดส์ระยะแรกจะไม่แสดงอาการของโรคเอดส์ ด้านความรู้เรื่องการติดต่อของโรคเอดส์ค่อนข้างดี การป้องกันและการรักษาถูกต้อง

เอี่ยมพร ทองกระจายและคณะ (2535) ได้ศึกษาความรู้ทัศนคติเกี่ยวกับเอดส์และพฤติกรรมทางเพศในกลุ่มเยาวชน : ข้อมูลเบื้องต้นจากการสนทนากลุ่ม พบว่า นักเรียนโดยทั่วไปมีความรู้เรื่องโรคเอดส์ แต่ยังคงมีพฤติกรรมทางเพศในลักษณะที่ค่อนข้างเสี่ยง และเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ความรู้บางอย่างเกี่ยวกับโรคเอดส์และการมีเพศสัมพันธ์ไม่ชัดเจน เช่น ไม่ทราบว่ามีผู้หญิงที่ใส่ห่วงอนามัยแล้วร่วมเพศได้หรือไม่ ถุงยางอนามัยใช้แล้วนำกลับมาใช้อีกได้หรือไม่ ขุน หมู และสุนัข มีเชื้อเอดส์หรือไม่ และเชื้อเอดส์อยู่ภายนอกได้นานแค่ไหน เป็นต้น

เกรียงศักดิ์ หลิวจันทร์พัฒนา ศิวาภรณ์ อุบลชลเขตต์ และปราโมทย์ ตะบูนพงส์ (2535) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องเอดส์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ของนักศึกษาปีที่ 1 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ พบว่า นักศึกษาชายกลุ่มที่ได้รับความรู้เรื่องเอดส์จากโรงเรียนมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการน้อยกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับความรู้เรื่องเอดส์จากโรงเรียน แต่พฤติกรรมการไม่สวมถุงยางอนามัยทุกครั้งคล้ายคลึงกันทั้งสองกลุ่ม และมีนักศึกษา 5 คนที่รับว่าใช้ยาเสพติดชนิดฉีด โดยใช้เข็มของตนเอง 4 คน ใช้เข็มร่วมกับผู้อื่น 1 คน นักศึกษามีเจตคติต่อผู้ติดเชื้อเอดส์ทั้งเชิงบวกและลบ และไม่สัมพันธ์กับคะแนนความรู้

พิพัฒน์ ยิ่งเสรี และพิมพ์ผกา นิสาวพัฒนานนท์ (2535) ได้ศึกษาความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ในกลุ่มวัยรุ่นชนบท จังหวัดลำปาง พบว่า กลุ่มวัยรุ่นชนบทจังหวัดลำปางมีอัตราการติดเชื้อเอดส์ ร้อยละ 2.7 และปัจจัยเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์คือเพศสัมพันธ์ มีความรู้เรื่องโรคเอดส์อยู่ในเกณฑ์ดี คือ ร้อยละ 70.66 มีความรู้ดีมากในเรื่องการติดต่อของโรคเอดส์ การป้องกันโรคเอดส์ วิธีการตรวจว่าตนเองติดเชื้อเอดส์และกลุ่มที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ ส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อโรคเอดส์ดีเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ พบว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 16-17 ปี โดยมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหญิง คู่รัก และหญิงโสเภณี มีส่วนหนึ่งที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุยังน้อยคือตั้งแต่อายุ 12-13 ปี โดยมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหญิง และหญิงโสเภณีเช่นกัน ส่วนการป้องกันโรคเอดส์นั้น ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา วัยรุ่นร้อยละ 53.28 ยังคงใช้ยาโสเภณี และมีเพียงร้อยละ 46.38 เท่านั้นที่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ทั้งที่มึความรู้ในการป้องกันโรคเอดส์ดี และมีความเชื่อว่าถ้าไม่ใช้ถุงยางอนามัยจะมีโอกาสติดเชื้อเอดส์ได้ง่าย และในการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหญิงหรือคู่รักก็มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในการมีเพศสัมพันธ์

สุรศักดิ์ ไควสุภัทร์ และคณะ (2535) ได้ศึกษาพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับโรคเอดส์ในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาของวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : สิงหาคม 2534 พบว่า ในเวลา 1 ปีที่ผ่านมา นักเรียนระดับปริญญาตรีและปวส. เที้ยวโสภณ ร้อยละ 27 และ 29 ซึ่งสูงกว่าระดับ ปวช. ประมาณ 2 เท่า โดยร้อยละ 80 ขึ้นไป จะดื่มสุราขณะไปเที่ยว และเพียงร้อยละ 50 เท่านั้นที่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง นอกจากนี้ร้อยละ 44 ของนักเรียนระดับปริญญาตรี ร้อยละ 21 ของนักเรียนระดับ ปวส. และร้อยละ 11 ของนักเรียนระดับ ปวช. ยังมีเพศสัมพันธ์กับหญิงอื่นที่ไม่ใช่โสเภณีอีกด้วยในจำนวนนี้มีประมาณร้อยละ 11 เท่านั้นที่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง

อากัสศรี ไชยคุนา และวิไล บุญญประภา (2536) ได้ศึกษาความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมป้องกันเอดส์ของผู้ศึกษาต่อหลังระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ส่วนใหญ่ มีความรู้เรื่องโรคเอดส์อยู่ในระดับดี แต่มีบางส่วนที่ยังเข้าใจไม่ถูกต้องได้แก่ ร้อยละ 58.58 ไม่ทราบว่าผู้รับเชื้อเอดส์เข้าสู่ร่างกายในระยะแรกยังไม่สามารถตรวจพบเลือดบวกเอดส์ ร้อยละ 41 ไม่ทราบว่า ผู้มีอาการค่อนน้ำเหลืองโต และลิ้นอักเสบไม่ใช่ติดเชื้อเอดส์ทุกคน ร้อยละ 34.75 ไม่ทราบว่า ประเทศไทยปัจจุบันมีจำนวนผู้ติดเชื้อเอดส์จากเพศสัมพันธ์สูงกว่าสาเหตุอื่น ร้อยละ 23.59 ไม่ทราบว่าผู้มีเลือดบวกเอดส์คือผู้ติดเชื้อเอดส์ ร้อยละ 23.42 ไม่ทราบว่าผู้ติดเชื้อเอดส์ในระยะที่ยังไม่ปรากฏอาการสามารถแพร่เชื้อไปสู่ผู้อื่นได้ร้อยละ 21.08 ไม่ทราบว่าถุงไม่ใช้พาหะนำเชื้อเอดส์ ร้อยละ 20.58 ไม่ทราบว่าปัจจุบันยังไม่มียาวัคซีนป้องกันการติดเชื้อเอดส์ที่ได้ผล ร้อยละ 18.58 ไม่ทราบว่าปัจจุบันยังไม่มียารักษาโรคเอดส์ให้หายขาดได้ ร้อยละ 14.08 ไม่ทราบว่า การอยู่อาศัยและทำงานร่วมกันไม่ทำให้เกิดเชื้อเอดส์ และร้อยละ 10.75 ไม่ทราบว่า การโอบกอดหรือสัมผัสผู้ป่วยไม่ทำให้เกิดเชื้อเอดส์

อุมาภรณ์ กัทธวานิชย์ (2538) ได้ศึกษาปัจจัยทางวัฒนธรรมที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เสี่ยงของวัยรุ่น พบว่า ในเรื่องความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์

ส่วนใหญ่วัยรุ่นจะมีความรู้เรื่องโรคเอดส์น้อย โดยผู้ที่มีอายุน้อยจะมีความรู้เรื่องโรคเอดส์น้อยกว่าผู้ที่มีอายุมาก และผู้ที่ศึกษาสายอาชีวศึกษา - พาณิชยการทั้งชายและหญิง จะมีความรู้เรื่องโรคเอดส์น้อยกว่ากลุ่มการศึกษาอื่นๆ นอกจากนี้วัยรุ่นชายยังมีทัศนคติทางลบต่อเอดส์สูงกว่าวัยรุ่นหญิง โดยเฉพาะวัยรุ่นที่อายุมาก จะมีทัศนคติทางลบสูงกว่าวัยรุ่นที่อายุน้อยกว่า

สุทธิลักษณ์ ตั้งกุลบริบูรณ์ และคณะ (2542) ได้ศึกษาทัศนคติต่อการบริการทางเพศ ความเชื่ออำนาจภายใน - ภายนอกตนด้านสุขภาพ และพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักศึกษาอาชีวและนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดขอนแก่น พบว่า ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ จะมีเพศสัมพันธ์กันระหว่างคู่รัก และมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเพียงร้อยละ 15.8 แต่การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ร้อยละ 52.6

ทวีวรรณ ชาลีเครือ (2542) ได้ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงด้านเพศสัมพันธ์และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า นักเรียนวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก โดยเฉลี่ยอายุ 15.3 ปีและคู่สัมพันธ์ครั้งแรกคือ คนรักหรือเพื่อนสนิทในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา ร้อยละ 81.5 มีเพศสัมพันธ์กับคนรัก และใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 36.4 มีเพศสัมพันธ์กับคนที่รู้จักกันผิวเผินร้อยละ 41.5 และใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 47.0 มีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศร้อยละ 29.3 และใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 58.4 และร้อยละ 26.8 เคยมีอาการของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

ฉวีวรรณ ไวยเนตร และนางลักขณ์ เกษม (2542) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชาย - หญิงของจังหวัดแพร่ ปี 2540 พบว่า นักเรียนชายร้อยละ 13.4 เคยมีเพศสัมพันธ์ และมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคนรัก หรือเพื่อนสนิท ร้อยละ 7.3 เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการทางเพศร้อยละ 4.7 และร้อยละ 9.5 มีคู่นอนมากกว่า 1 คน ในรอบ 12

เดือนที่ผ่านมาใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในการมีเพศสัมพันธ์
กับคนรักหญิงที่รู้จักกันผิวเผินและหญิงขายบริการทางเพศ
ร้อยละ 1.4, 1.9 และ 1.4 ตามลำดับ

ปราณี ทุไฟเราะและพวงค์ ทรัพย์มาดี (2542)
ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และเจตคติกับ
พฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ ของนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตอำเภอเมือง จังหวัด
สุพรรณบุรี พบว่า นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ใน
ระดับดีมากมีเจตคติต่อโรคเอดส์ในระดับปานกลาง และ
มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ค่อนข้างน้อย
ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเอดส์ ความรู้
มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อ
เอดส์มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมป้องกัน
โรคเอดส์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา

1. ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติเรื่องโรคเอดส์
ของเยาวชนชาย
2. พฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์ของเยาวชนชาย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะเยาวชนชายอายุ 15-
24 ปี ในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยแบ่ง
ออกเป็น

- เยาวชนชายในระบบโรงเรียน จำนวน 50 คน
- เยาวชนชายนอกระบบโรงเรียน จำนวน 50 คน

วิธีการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาโดยใช้วิธีการ
วิจัยทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งได้
ดำเนินการเก็บข้อมูลจากเยาวชนชายในเขตเทศบาล
นครหาดใหญ่เพื่อศึกษาความรู้ ความเข้าใจ ทศนคติ และ
พฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์ โดยจำแนกเป็นเยาวชนชาย
ในระบบโรงเรียนและเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียน ทั้งนี้

เพราะเยาวชนชายในช่วงอายุระหว่าง 15 - 24 ปี จะมี
ส่วนหนึ่งที่กำลังศึกษาอยู่และอีกส่วนหนึ่งที่ไม่ได้อยู่ในระบบ
โรงเรียน อีกประการหนึ่งก็เพื่อศึกษาว่าเยาวชนชายที่อยู่ใน
ระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียนซึ่งมีสภาพแวดล้อม
ที่แตกต่างกันนั้นจะมีผลต่อความรู้ ความเข้าใจ ทศนคติ
และพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์แตกต่างกันอย่างไร

ประชากรตัวอย่างได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบ
Quota sampling เนื่องจากมีข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณ
และเวลาจึงได้กำหนดประชากรตัวอย่างเป็นเยาวชนชายใน
ระบบโรงเรียนจำนวน 50 คน และเยาวชนชายนอกระบบ
โรงเรียนจำนวน 50 คน สำหรับเยาวชนชายในระบบโรงเรียน
ซึ่งมีการกระจายอยู่ทั้งโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะ
กรรมการการศึกษาเอกชน โรงเรียนในสังกัดกรมอาชีว-
ศึกษาและนักศึกษาในมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดการกระจาย
จึงได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นเยาวชนชายโรงเรียนสังกัด
กรมอาชีวศึกษาจำนวน 15 คน โรงเรียนในสังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาเอกชนจำนวน 15 คน และ
นักศึกษาในมหาวิทยาลัยจำนวน 20 คน ส่วนเยาวชนชาย
นอกระบบโรงเรียนได้กระจายกลุ่มตัวอย่างไปตามกลุ่ม
อาชีพต่างๆ

กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ได้แก่
เยาวชนชายอายุ 15-24 ปี ในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่
จังหวัดสงขลา จำนวน 100 คน โดยจำแนกเป็นเยาวชน
ชายในระบบโรงเรียน 50 คน และเยาวชนชายนอกระบบ
โรงเรียน 50 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างเดือน
สิงหาคม ถึงกันยายน พ.ศ.2541 โดยเก็บข้อมูลใน 2
ลักษณะคือ

1.การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถาม
เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลเยาวชนชายในระบบโรงเรียน
เก็บจากนักเรียนอาชีวศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 15 คน นักเรียนอาชีวศึกษา

ในสังกัดกรมการศึกษาเอกชน จำนวน 15 คน และนักศึกษา
ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยจำนวน 20 คน รวม 50 คน

ส่วนการเก็บข้อมูลเยาวชนชายนอกระบบ
โรงเรียน เก็บข้อมูลจากเยาวชนที่ทำงานในอาชีพต่าง ๆ
กัน เช่น พนักงานต้อนรับของโรงแรม ลูกจ้างในโรงงาน
พนักงานในบริษัทเอกชน และบุคคลที่ทำงานในกิจการ
ของครอบครัว รวมทั้งสิ้นจำนวน 50 คน

2.การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการสัมภาษณ์
เจาะลึก (in-depth interview) โดยดำเนินการหลังจาก
การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณแล้ว ทั้งนี้เพื่อให้ข้อมูลมีความ
ชัดเจนยิ่งขึ้น ส่วนการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการ
สัมภาษณ์เจาะลึก (in-depth interview) โดยเลือกเยาวชน
ชายที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน และเต็มใจในการเปิดเผย
ข้อมูล มาให้สัมภาษณ์ เจาะลึกเป็นกรณีศึกษา จำนวน
6 คน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์และสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติร้อยละ
และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัย

เยาวชนชายตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง
20-24 ปี มีอายุโดยเฉลี่ย 20 ปี เยาวชนชายนอกระบบ
โรงเรียนมีอายุเฉลี่ยสูงกว่าเยาวชนชายในระบบโรงเรียน
เล็กน้อย เยาวชนชายส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประกาศ-
นียบัตรวิชาชีพ รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรี เยาวชน
ชายนอกระบบโรงเรียนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเป็น
พนักงานบริษัทเอกชน รองลงมา ยังว่างงาน หรือช่วย
งานบ้าน ส่วนใหญ่นับถือ ศาสนาพุทธ และเป็นโสด
สำหรับความนิยมในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เยาวชนชาย
ส่วนใหญ่จะรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากโทรทัศน์และวิทยุ
รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์ โดยเยาวชนชายในระบบ
โรงเรียนจะรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากโทรทัศน์ และวิทยุ
มากกว่าเยาวชนนอกระบบโรงเรียน

ด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์ พบว่า

เยาวชนในระบบโรงเรียนส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจ
ดีกว่าเยาวชนนอกระบบในเรื่องของการถูกเนื้อต้องตัว
ว่าไม่ติดเอดส์ รองลงมาคือ ความรู้เรื่องการใช้ส้วม
สาธารณะไม่ทำให้ติดโรคเอดส์ การถูกขู่กักหรือแมลง
ตอมไม่ทำให้ติดโรคเอดส์ การกินอาหารจานเดียวกันกับ
ผู้ติดเชื้อเอดส์ ไม่ทำให้ติดเอดส์ การใช้เสื้อผ้าวร่วมกับ
ผู้ติดเชื้อเอดส์ไม่ติดเอดส์ และการเปื้อนเลือดผู้ป่วยกรณี
ไม่มีบาดแผลไม่ทำให้ติดโรคเอดส์ ส่วนความเข้าใจเกี่ยว
กับอาการของผู้ติดเชื้อเอดส์ พบว่า เยาวชนมากกว่าครึ่ง
ยังเข้าใจไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการปรากฏอาการของผู้ติดเชื้อ
และเชื่อว่าผู้ติดเชื้อต้องมีการปรากฏให้เห็น ซึ่งความ
เข้าใจดังกล่าว เยาวชนนอกระบบโรงเรียนยังมีความเข้าใจ
ผิดมากกว่าเยาวชนชายในระบบโรงเรียน ในด้านการรักษา
โรคเอดส์ พบว่า เยาวชนชาย 1 ใน 3 ไม่แน่ใจว่าโรคเอดส์
สามารถรักษาให้หายขาดได้หรือไม่

ด้านยารักษาหรือวัคซีนป้องกันโรคเอดส์ พบว่า
เยาวชนชาย 1 ใน 3 ยังไม่แน่ใจว่าจะมียารักษาหรือ
วัคซีนหรือไม่ ที่สำคัญยังมีเยาวชนถึงร้อยละ 19 ที่ยัง
เข้าใจว่าขณะนี้มียารักษาหรือวัคซีนป้องกันโรคเอดส์แล้ว
ซึ่งความเข้าใจดังกล่าวนี้เยาวชนนอกระบบโรงเรียนมีความ
เข้าใจผิดๆ มากกว่าเยาวชนในระบบโรงเรียน

ด้านทัศนคติต่อโรคเอดส์ พบว่า เยาวชนชาย
ส่วนใหญ่คิดว่าตนเองมีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์น้อย
มาก โดยเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนคิดว่าตนเอง
มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์น้อยกว่าเยาวชนชายใน
ระบบโรงเรียน สำหรับความกลัวต่อโรคเอดส์ พบว่า
เยาวชนชายส่วนใหญ่มีความกลัวต่อโรคเอดส์เพียงเล็กน้อย
มีเพียงบางส่วนที่กลัวมาก โดยเยาวชนชายนอกระบบ
โรงเรียนมีความกลัวต่อโรคเอดส์มากกว่าเยาวชนชายใน
ระบบโรงเรียน ส่วนทัศนคติต่อผู้ติดเชื้อเอดส์ พบว่า
เยาวชนชายส่วนใหญ่รู้สึกสงสารผู้ติดเชื้อเอดส์ รองลงมา
คือ รู้สึกเฉยๆ ด้านการยอมรับผู้ติดเชื้อเอดส์ร้อยละ 95
ยอมรับผู้ติดเชื้อเอดส์ได้ โดยให้เหตุผลว่า “หากโรคเอดส์
ไม่แสดงอาการออกมาผู้ป่วยก็เหมือนคนปกติทั่วไป”
ในกลุ่มเยาวชนชายที่ยอมรับไม่ได้ ให้เหตุผลว่า “สงสาร
เห็นใจ แต่กลัวติดเชื้อ”

ค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า เยาวชนชายส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การกระทำต่อไปนี้ไม่ผิด คือ การที่ชายโสดไปมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ การที่ชายโสดมีเพศสัมพันธ์กับหญิงทั่วไป และการที่หญิงโสดมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ส่วนการกระทำที่เยาวชนชายมีความคิดเห็นว่า เป็นการกระทำที่ผิด คือ การที่ชายโสดมีเพศสัมพันธ์กับชายทั่วไป ชายแต่งงานแล้วมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ ชายแต่งงานแล้วมีเพศสัมพันธ์กับชายทั่วไป หญิงแต่งงานแล้วมีเพศสัมพันธ์กับชายอื่น หญิงโสดหรือหญิงแต่งงานแล้ว มีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน

พฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์ พบว่า เยาวชนชายมากกว่าครึ่งหนึ่งเคยมีประสบการณ์ทางเพศ โดยเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนเคยมีประสบการณ์ทางเพศ มากกว่าเยาวชนชายในระบบโรงเรียน และเริ่มมีประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกเมื่ออายุโดยเฉลี่ย 16.9 ปี ซึ่งอายุน้อยลงกว่าแต่ก่อนคือ จากการศึกษาของ Werast Sittitrai et.al.,(1992) พบว่า ชายไทยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 18 ปี เยาวชนชายมักมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับเพื่อนสนิท ซึ่งแตกต่างจากในอดีต (Havanon et.al., 1992) ที่พบว่าชายไทยมักมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับหญิงบริการ รองลงมาเป็นหญิงบริการและเพื่อนไม่สนิท เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัย เมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกพบว่า ร้อยละ 81.0 ไม่ได้ใช้ โดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า มั่นใจในตัวผู้หญิง รู้จักกันดี เชื่อใจ ไว้วางใจกัน ไม่รู้ว่าต้องใช้สิม ไม่จำเป็นต้องป้องกัน เป็นต้น ส่วนเยาวชนชายที่ใช้ถุงยางอนามัยให้เหตุผลว่า เป็นการป้องกัน กลัวติดโรค เป็นหญิงบริการ กลัวเอดส์ และคุมกำเนิด

ด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหลังรู้เรื่องราวเรื่องโรคเอดส์ พบว่า เยาวชนชายส่วนใหญ่ได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมากกว่าเยาวชนชายในระบบโรงเรียน ซึ่งพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง ได้แก่ การระงับตัวมากขึ้น ป้องกันตนเองให้มากกว่าเดิม ใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้งหรือมากขึ้นเวลามีเพศสัมพันธ์ ไม่เที่ยวผู้หญิง

ส่วนเยาวชนชายที่ไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ให้เหตุผลว่า ไม่เคยมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดโรค โอกาสติดยากมาก ไม่ได้ใกล้ชิดกับคนที่เป็โรคเอดส์

ด้านประสบการณ์ทางเพศของเยาวชนชายกับหญิงบริการและหญิงทั่วไป พบว่า เยาวชนชายที่เคยมีเพศสัมพันธ์มักมีเพศสัมพันธ์กับหญิงทั่วไปมากกว่าหญิงบริการ และส่วนใหญ่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการมาก่อน และในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา เยาวชนชายส่วนใหญ่เมื่อมีเพศสัมพันธ์ จะไม่ใช้ถุงยางอนามัย โดยเยาวชนชายในระบบโรงเรียนมีเพศสัมพันธ์ในช่วง 3 เดือนมากกว่า เยาวชนชายนอกระบบโรงเรียน และใช้ถุงยางอนามัยมากกว่าเยาวชนชายนอกระบบโรงเรียน

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษานี้ได้พบว่าเยาวชนชายส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องการติดต่อของโรคเอดส์ค่อนข้างดี แต่ยังมี ความประมาท และความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับอาการของผู้ติดเชื้อและการรักษาโรคเอดส์ เยาวชนชายส่วนหนึ่งยังมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ คือ มักมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยและมีคู่นอนมากกว่าหนึ่งคน ดังนั้น จึงควรให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์อย่างกว้างขวาง และควรเน้นประเด็นที่เกี่ยวกับการติดต่อของโรคเอดส์อย่างละเอียด นอกจากนี้ควรประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการปฏิบัติตัว เพื่อป้องกันโรคเอดส์ ตลอดจนการปรับเปลี่ยนค่านิยมเรื่องเพศ การมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงมากกว่า 1 คน โดยชี้ให้เห็นว่าทุกคนมีสิทธิ์ติดเชื้อเอดส์ได้ ถ้าประมาทและขาดการป้องกัน

หนังสืออ้างอิง

- กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข และสถาบันวิจัย
วิทยาศาสตร์การแพทย์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. สถิติเกี่ยวกับผู้เข้ารับการ
รักษายาเสพติดจากสถานพยาบาลทั่วประเทศ.
กรุงเทพมหานคร : กระทรวงสาธารณสุข .2531.

- เกรียงศักดิ์ หลิวจันทร์พัฒนา และคณะ. 2535. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องเอดส์กับพฤติกรรมเสี่ยงของนักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. กองระบาดวิทยา กระทรวงสาธารณสุข. รายงานการเฝ้าระวังโรคประจำเดือน. ปีที่ 30 ฉบับที่ 5 พฤษภาคม 2542.
- ฉวีวรรณ ไวยเนตร และนงลักษณ์ เกษม. 2542. “พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชาย-หญิง ของจังหวัดแพร่ ปี 2540” เอกสารประกอบการสัมมนาระดับชาติเรื่องโรคเอดส์ ครั้งที่ 7. 21-23 เมษายน 2542 กรุงเทพมหานคร.
- ชวนชม สกนธวัฒน์ และคณะ. รายงานการวิจัย การศึกษาความรู้ ทักษคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเพศ การเจริญพันธุ์ และการคุมกำเนิดให้วัยรุ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนอาชีวศึกษา ในจังหวัดขอนแก่น. กรุงเทพฯ : กองอนามัย. 2529.
- ทวีวรรณ ชาลีเครือ. 2542. “พฤติกรรมเสี่ยงด้านเพศสัมพันธ์และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์” เอกสารประกอบการสัมมนาระดับชาติเรื่องโรคเอดส์ ครั้งที่ 7. 21-23 เมษายน 2542 กรุงเทพมหานคร.
- ทวีศักดิ์ นพเกษร และคณะ. 2534. ความชุกการติดเชื้อโรคเอดส์ และพฤติกรรมทางเพศของชายไทยอายุ 21 ปี ในภาคเหนือ. โรงพยาบาลค่ายสมเด็จพระนเรศวรมหาราช จังหวัดพิษณุโลก.
- นฤมล รัตนไพจิตร. 2533. ความเชื่อเกี่ยวกับสุขภาพและแบบแผนพฤติกรรมป้องกันสุขภาพของวัยรุ่น : ศึกษากรณีโรคเอดส์. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปราณี ทุไฟเราะ และพงษ์ ทรัพย์มาดี. 2542. “ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และเจตคติกับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี” เอกสารประกอบการสัมมนาระดับชาติ เรื่องโรคเอดส์ ครั้งที่ 7. 21-23 เมษายน 2542. กรุงเทพมหานคร.
- ปราโมทย์ ประสาทกุล และคณะ. “พฤติกรรมทางเพศก่อนแต่งงานของวัยรุ่นในเขตเมืองและชนบท” การประชุมเชิงวิชาการประชากรศาสตร์แห่งชาติ 2530. กรุงเทพมหานคร : สมาคมนักประชากรไทย.
- พิพัฒน์ ยิ่งเสรี และพิมพ์ภา นิสาว์ฉนวนานนท์. 2535. “การศึกษาความรู้ ทักษคติ และการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์ ในกลุ่มวัยรุ่นชนบท จังหวัดลำปาง” บทคัดย่อ ผลงานทางวิชาการการสัมมนาโรคเอดส์แห่งชาติครั้งที่ 2. 20-22 พฤษภาคม 2535 กรุงเทพมหานคร.
- พลสุข วัชนวิสิต. “ปีเยาวชนสากล” ประชากรและการพัฒนา (ตุลาคม - พฤศจิกายน 2528).
- ยิ่งเกียรติ ไพศาลอัมพวงษ์และคณะ. 2534. ความรู้ ทักษคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ ในนักเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดสุโขทัย. สำนักงานจังหวัดสุโขทัย.
- วรรณภา เรืองสัจ. 2533. ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของเยาวชนไทยอายุ 15-24 ปี. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาสังคมวิทยามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วีรสิทธิ์ ลิทธิไตรย์. 2532. **ความรู้เรื่องโรคเอดส์ของเยาวชนไทย 2531**. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภจิร วชิกรัตน์. 2533. **ความรู้ ทัศนคติ ประสพการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศ และโรคเอดส์ : การศึกษานักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร**. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุทธิลักษณ์ ตั้งกุลบริบูรณ์ และคณะ. 2542. "ทัศนคติต่อการบริการทางเพศ ความเชื่อ อำนาจภายใน-ภายนอกต่อนานสุขภาพและพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักศึกษาอาชีวและนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดขอนแก่น" เอกสารประกอบการสัมมนาระดับชาติเรื่องโรคเอดส์ ครั้งที่ 7. 21-23 เมษายน 2542 กรุงเทพมหานคร.
- สุรศักดิ์ โควสุภัทร์ และคณะ. 2535. "พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับโรคเอดส์ในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาของวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : สิงหาคม 2534" บทคัดย่อผลงานทางวิชาการ การสัมมนาโรคเอดส์แห่งชาติครั้งที่ 2. 20-22 พฤษภาคม 2535 กรุงเทพมหานคร.
- สันทัต เสริมศรีและสืบพงษ์ ไชยพรรค. "ความสัมพันธ์ทางเพศของวัยรุ่นในเขตเมืองส่วนภูมิภาค" การประชุมวิชาการประชากรศาสตร์แห่งชาติ 2530. กรุงเทพมหานคร : สมาคมนักประชากรไทย.
- สุวณี สุรเสียงสังข์ และคณะ. 2540. "ผลกระทบทางประชากรของการระบาดของ HIV/AIDS ในประเทศไทย" การประชุมประชากรศาสตร์แห่งชาติ 2540. กรุงเทพมหานคร : สมาคมนักประชากรไทย.
- สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสงขลา. 2540. รายงานสถานการณ์โรคเอดส์จังหวัดสงขลา. กันยายน. อากัสรี ไชยคุนา และวิไล บุญญประภา. 2536. **ความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมป้องกันเอดส์ของผู้ศึกษาต่อหลังระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่**. สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.
- อุมาภรณ์ ภักทรวาณิช. 2538. **ปัจจัยทางวัฒนธรรมที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เสี่ยงของวัยรุ่น**. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เอี่ยมพร ทองกระจายและคณะ. 2535. **ความรู้ ทัศนคติเกี่ยวกับเอดส์ และพฤติกรรมทางเพศในกลุ่มเยาวชน : ข้อมูลเบื้องต้นจากการสนทนากลุ่ม**. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Havanon N. Knodel J. and Bennett T. 1992. **Sexual Networking in a Provincial Thai Setting**. AIDS Prevention Monograph Series Paper No.1 Bangkok June.
- Human Resource Planning Division, National Economic and Social Development Board. 1985. **Population Projection for Thailand 1980-2015**. Bangkok : Working Group on population Projections Human Resource Planning Division, National Economic and Social Development Board.
- Sittitrai W, Phanuphak P, Barry J, and Brown T. 1992. **Thai Sexual Behavior and Risk of HIV Infection : A Report of the 1990 Survey of Partner Relations and Risk of HIV Infection in Thailand**. Research Report. Program on AIDS, Thai Red Cross Society Bangkok November.